

Løsningsforslag til øving 8

Oppgave 1

Hensikten med denne øvingen, er å se litt på en Carnot-prosess med en helt annen type arbeids-substans enn det vi har sett på før, og med et annet perspektiv enn det vi har hatt før. Vi tar utgangspunkt i $U = U(S, V, N)$ og Gibbs-Duhem-relasjonen som sier at det må finnes en tilstandsligning som kan uttrykkes ved hjelp av intensive variable alene. Det leder til uttrykkene for T, p, μ som er gitt i starten av oppgaven. Det er disse uttrykkene vi nå skal jobbe med.

a) Vi løser ligningen for T som er gitt innledningsvis i oppgaven, mhp S , og finner

$$S = \sqrt{\frac{NVT}{3a}}.$$

b) Ved å sammenligne utgangsuttrykket for U med uttrykket for p , finner vi $U = pV$. Vi setter inn det funne uttrykket for S , inn i uttrykkene for U og p , og får da

$$\begin{aligned} U &= \frac{a}{NV} \left(\frac{NVT}{3a} \right)^{3/2} = \sqrt{\frac{N}{27a}} V^{1/2} T^{3/2}, \\ p &= \frac{a}{NV^2} \left(\frac{NVT}{3a} \right)^{3/2} = \sqrt{\frac{N}{27a}} V^{-1/2} T^{3/2}, \end{aligned}$$

Legg merke til at på en adiabat, er $TV = \text{konstant}$, og på en isoterm er $U/\sqrt{V} = \text{konstant}$. Vi ser også at isotermt reversibelt arbeid er gitt ved

$$dW_T = (pdV)_T = \sqrt{\frac{N}{27a}} V^{-1/2} T^{3/2} dV.$$

På den annen side har vi at isoterm endring i indre energi er gitt ved

$$dU_T = \frac{1}{2} \sqrt{\frac{N}{27a}} V^{-1/2} T^{3/2} dV,$$

slik at vi ser at $dW_T = 2dU_T$.

c) Vi bruker først at på en isoterm er $U/\sqrt{V} = \text{konstant}$. Da har vi for punktene A og B

$$\frac{U_A}{\sqrt{V_A}} = \frac{U_B}{\sqrt{V_B}},$$

som gir

$$U_B = \sqrt{\frac{V_B}{V_A}} U_A.$$

Punktene B og C er forbundet med en adiabat, og her gjelder at $TV = \text{konstant}$. Fra uttrykkene for U og p innebærer det videre at $U/T = \text{konstant}$, $UV = \text{konstant}$. Dermed har vi

$$\begin{aligned} \frac{U_C}{T_1} &= \frac{U_B}{T_2} \\ U_C &= \frac{T_1}{T_2} U_B = \frac{T_1}{T_2} \sqrt{\frac{V_B}{V_A}} U_A. \end{aligned}$$

Punktene A og D er forbundet med adiabater, slik at her gjelder

$$\begin{aligned}\frac{U_A}{T_2} &= \frac{U_D}{T_1} \\ U_D &= \frac{T_1}{T_2} U_A.\end{aligned}$$

d) Det tilføres varme på isoterme AB. (Det avgis varme på isoterme CD). Termodynamikkens første lov anvendt på isoterme AB, gir $dQ_T = dU_T + dW_T$. Vi har tidligere vist at $dW_T = 2dU_T$, slik at $dQ_T = 3dU_T$. Tilført varme på denne isoterme er dermed

$$Q_{AB} = 3(E_B - E_A) = 3 \left(\sqrt{\frac{V_B}{V_A}} - 1 \right) U_A.$$

Det totale arbeidet utført, er gitt ved

$$W = W_{AB} + W_{BC} + W_{CD} + W_{DA}.$$

Vi ser først på de to isoterme arbeidene W_{AB} og W_{CD} . I begge tilfeller gjelder, som vist over, at $dW_T = 2dU_T$. Altså har vi

$$\begin{aligned}W_{AB} &= 2(U_B - U_A) = 2 \left(\sqrt{\frac{V_B}{V_A}} - 1 \right) U_A, \\ W_{CD} &= 2(U_D - U_C) = 2 \frac{T_1}{T_2} \left(1 - \sqrt{\frac{V_B}{V_A}} \right) U_A.\end{aligned}$$

Vi ser nå på de adiabatisk arbeidene. Termodynamikkens første lov gir at $dQ = 0 = dU + dW$, slik at $dW = -dU$. Dermed har vi

$$\begin{aligned}W_{BC} &= -(U_C - U_B) = U_B - U_C = \sqrt{\frac{V_B}{V_A}} \left(1 - \frac{T_1}{T_2} \right) U_A, \\ W_{DA} &= -(U_A - U_D) = U_D - U_A = \left(\frac{T_1}{T_2} - 1 \right) U_A.\end{aligned}$$

Vi adderer alle disse bidragene, og finner

$$W = 3 \left(\sqrt{\frac{V_B}{V_A}} - 1 \right) \left(1 - \frac{T_1}{T_2} \right) U_A.$$

Virkningsgraden er gitt ved $\eta = W/Q_{AB} = 1 - T_1/T_2$.

Oppgave 2

a) Tilstandssummen Z (også kalt partisjonsfunksjonen), er gitt ved

$$Z = \frac{1}{C} = \sum_{s=\pm 1} e^{-sx},$$

der $x = \mu_B B/kT$. Dette gir $Z = 2 \cosh(x)$.

b) Elektronets midlere magnetiske moment er gitt ved

$$\begin{aligned} m &= -\mu_B \sum_{s=\pm 1} s C e^{-sx} = -\mu_B C (e^{-x} - e^x) \\ &= 2\mu_B C \sinh(x) = \mu_B \tanh(x). \end{aligned}$$

For høye temperaturer har vi $x \ll 1$. Da har vi $\tanh(x) \approx x + \dots$, som innebærer at

$$m \approx \mu_B x = \mu_B^2 \frac{B}{kT},$$

som er i samsvar med Curies lov $m \sim 1/T$. I motsatt grense, $x \gg 1$, har vi $\tanh(x) \approx 1$, slik at

$$m \approx \mu_B.$$

Dette er rimelig, da spinnene retter seg helt inn etter magnetfeltet ved lave T , slik at det midlere magnetiske moment per elektron blir det samme som størrelsen på det magnetiske momentet til hver elektron, da alle spinn adderer maksimalt.